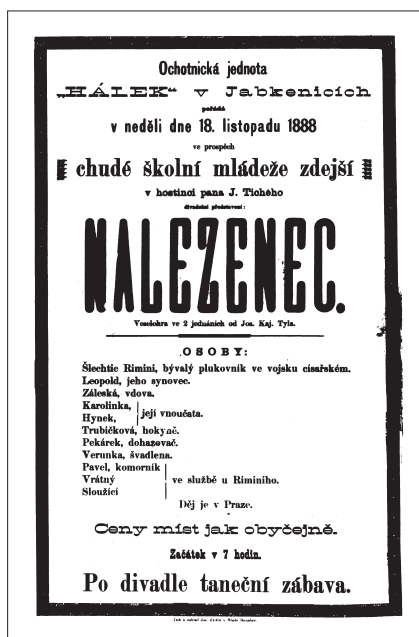

zrušena, majetek předán ČSM. Po několikaletém odmlčení 1959 *DrO OB* Na letním bytě. 1960-1961 mj. též Pan Johanes, Babička, Chlapci z Rybářské uličky (Vaňátko).

360 / Ochotnická jednota Hálek sehrála Tylovu hru „ve prospěch chudé školní mládeže zdejší“, 1888.

INFORMACE pro MČAD: Mistopis okresu zprac. Jan Šimonek. Rkp. 1998. PC ART.

Ladecký, s. 143; Táborský, s. 466-467.

VILÍM, Josef: Paměti o Bedřichu Smetanovi a jeho pobytu v Jabkenicích.

Mladá Boleslav, Komenský 1925. Muzeum české hudby C 1/47.

SOkA Mladá Boleslav: OkÚ Mladá Boleslav, kn 346, ka 18 spolkové agendy, manipulace 1916-1936, ONV Mladá Boleslav manipulace 1951-1954, sg 262; 1959-1976, sg 456/8.

DNM: C 12.984-5, 2 Pl OJ Hálek.

OM Mělník, památník Lamberk: Opona jabkenických ochotníků, kterou malovala Betty Smetanová.

361 / Dítky školy jabkenické provedly hru se zpěvy J. K. Hraše *Láska k vlasti* ve prospěch chudých spolužáků, 1888.

JABLONEC NAD JIZEROU, viz též BRATROUCHOV, BUŘANY, STROMKOVICE, o. Semily

Na konci 18. stol. a potom v 1. pol. 19. stol. sousedská představení. Sepisovali hry náboženského zaměření, vyráběli si kulisy, oponu i obleky. Hrávalo se po požehnání, za Maškovým domem, začínalo se slavnostním průvodem herců. Např. komedie Umučení, Král David, Svatý Eustach, Josef a bratři, Mojžiš aj.

Jevišťe, t.j. „tíatr“, bylo vystavěno pod širým nebem a to na prostranství za domem nyní Maškovým čp. 66, kdež také měli herci garderobu a ostatní rekvizity. Z těch se zachovalo jenom žezlo krále Davida. Plátno na opony a kulisy vydlužili si mezi sebou a sami brali do ruky štětec, aby jeviště ozdobili barvami vodovými. Kolem jeviště byla velká ohrada, zroubená poleny do sáhu narovnanými. Tato ohrada byla jevištěm i hledištěm. Obleky, když to bylo naprosto nutno, vypůjčovali si od „komediantů“ Vysokých a Lastibořských. Ostatně byl každý sám na vlastní vkus a fantazii odkázán při chystání obleků. Rytířské pláště si zhotovovali ze širokých hedbávných fěrtochů svých manželék, brnění z papíru a hlaavní byl meč, ať jakýkoliv. Z doby té zachovaly se v divadle co starožitnosti dva toledské kordy se zvláštní vybíjenou praci, ovšem z neznalosti ceny jsou dnes rozpolštěny a na jiné zbraně klempířem upotřebeny. Potřebné střelné a jiné zbraně zapůjčovali okolní lesníci. V hostinci na „Plese“ se seřadili, napřed muzikanti, kteří hráli, za nimi páni komedianti a pannu herečky, každý oblečen tak, jak měl při představení účinkovati. Také tvářnost podle povahy své úlohy musel každý jeviti; buď smutnou nebo veselou, zlostnou, hloupou atd. Korunu však průvodu byl zároveň největší radost velkým i malým působící „blázen“, který v každé hře bývá musel, při průvodu napřed šel, žerty a šprýmy rozmanitě tropil. Při hře „Umučení“ šel čert před pannou představující svatou Máří Magdalenu a neustále ji držel před obličejem zrcadlo, aby ji jenom v pokušení uvedl. Když průvod došel na jeviště, měl „blázen“ odpověď, ve které obsah kusu v rýmech vyličil. Počátek každé takové hry zahajovaly úvodní písně, z nichž prováděly líčila děj celé hry, druhá pak „píseň při vytazení“ byla vlastní divadelní cedulí, neboť předváděla všechny účinkující osoby, které při vyzvednutí opony byly na jevišti shromážděny. Vlastní představení zahájil „opovědník“, který shromážděně „bud“ od stavu nebo sprostnosti vítal všechny s upřímností, a vymlouvaje slabé síly účinkujících, žádal na přitomném obecnstvu, „by z toho smíchu nemělo, ale co budou figurovati, aby důtklivě rozjímalo“.

J. Skrbek: Dějiny divadla v Jablonci nad Jizerou. Rkp. PC ART.

Nelze jinak, než citovat dál:

Nato divadlo po více roků dřímalo, až zase roku 1848 se probudilo, aby pozdravilo mladistvou svobodu. Divadlo se hrálo tenkrát v hostinci Novotného (u Halířů). Dával se nejvíc Štěpánek, Křicpera, J. K. Tyl a jiné kusy. Pro nastalé neshody však herci se rozešli a divadlo usnulo poznovu. Roku 1863 byla pořádána v Jablonci „beseda“. Deklamovalo se, hrálo a zpívalo. Rozjaření velikým úspěchem pořadatelé její umínili si, že i dále o zábavu obecnstva starati se budou, a přemýšlením o věci samé připadli opět to, aby se divadla pořádala znovu. Frant. Patočka, Ambrož Čermák ml. a kaplan Slezák byli jaksi duší nového podniku. (...) Za dobu trvání divadla „Podhoran“ do roku 1895 vybralo se úhrnem 3800 zl. Po vydání divadelním věnováním přebytek k dobročinným účelům, jako např. na cestu kol kostela 100 zl., postavení kříže na hřbitově 350 zl., cestu ke hřbitovu 80 zl., chudé školní mládeži 100 zl., hasičům 95 zl. V poslední době věnoval se čistý výnos na stavbu tělocvičny místního Sokola. (...) Po roce 1914 hasiči, Sokol, DTJ, Orel a Němci hráji divadlo.

1864 OS Svornost, 1875 Podhoran, do 1895 33 činohr, 24 dram, 7 tragédií, 17 obrazů ze života, 9 zpěvoher, 4 báchorky, 26 veseloher, 14 frašek (dle pramene 1895). 1895 Podhoran pozván